Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/26/EF

af 29. juni 1995

om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder

(EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000	L 126	1	26.5.2000
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002	L 345	1	19.12.2002

▼B

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/26/EF

af 29. juni 1995

om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ([3]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 11. maj 1995, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det har vist sig, at visse af Rådets direktiver bør ændres på visse punkter, ved at der med henblik på at styrke reglerne for tilsyn, foretages en præcisering af den generelle ramme, inden for hvilken kreditinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsselskaber og investeringsinstitutter kan udøve deres virksomhed, nærmere betegnet direktiv 77/780/EØF ([4]) og 89/646/EØF, direktiv 73/239/EØF ([5]) og 92/49/EØF, direktiv 79/267/EØF ([6]) og 92/96/EØF samt direktiv 93/22/EØF ([7]) og direktiv 85/611/EØF ([8]); der bør træffes ensartede foranstaltninger for hele sektoren for finansielle tjenesteydelser;

(2) disse direktiver indeholder navnlig de betingelser, som skal være opfyldt for, at myndighederne kan meddele tilladelse til at udøve den pågældende virksomhed;

(3) myndighederne bør ikke meddele en finansiel virksomhed tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver; allerede godkendte finansielle virksomheder skal ligeledes tilfredsstille myndighederne i så henseende;

(4) den definition af »snævre forbindelser«, som dette direktiv opstiller, bygger på minimumskriterier og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også anvender den på andre situationer end dem, som definitionen omhandler;

(5) erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i et selskab bevirker ikke i sig selv, at der opstår kapitalinteresser i dette direktivs forstand, hvis den pågældende erhvervelse kun er en

([1]) EFT nr. C 229 af 25. 8. 1993, s. 10.
([2]) EFT nr. C 52 af 19. 2. 1994, s. 15.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 9. marts 1994 (EFT nr. C 91 af 28. 3. 1994, s. 61), Rådets fælles holdning af 6. juni 1994 (EFT nr. C 213 af 3. 8. 1994, s. 29) og Europa-Parlamentets afgørelse af 26. oktober 1994 (EFT nr. C 323 af 21. 11. 1994, s. 56).
([4]) EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).
([5]) EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/49/EØF (EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992, s. 1).
([6]) EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/96/EØF (EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992, s. 1).
([7]) EFT nr. L 141 af 11. 6. 1993, s. 27.
([8]) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3. Direktivet er ændret ved direktiv 88/220/EØF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1988, s. 31).

▼B

midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på virksomhedens struktur eller finansielle politik;.

(6) henvisningen til tilsynsmyndighedernes tilfredsstillende varetagelse af deres tilsynsopgaver omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med en finansiel virksomhed, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten; i så tilfælde skal de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med denne finansielle virksomhed;

(7) principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at den finansielle virksomhed udelukkende har valgt den pågældende medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; en finansiel virksomhed, som er en jurisdisk person, skal meddeles tilladelse i den medlemsstat, hvor dens vedtægtsmæssige hjemsted ligger; en finansiel virksomhed, som ikke er en juridisk person, skal have hovedkontor i den medlemsstat, hvor den er meddelt tilladelse; medlemsstaterne skal i øvrigt altid kræve, at en finansiel virksomheds hovedkontor ligger i den medlemsstat, som er virksomhedens hjemland, og at den rent faktisk driver forretning i det pågældende land;

(8) der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet; for at bevare oplysningernes fortrolige karakter skal antallet af modtagere være meget begrænset;

(9) visse handlinger, såsom svig og insider-handel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end finansielle virksomheder, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet;

(10) det er nødvendigt at fastsætte på hvilke betingelser, udvekslingen af oplysninger kan tillades;

(11) når det er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, kan disse myndigheder i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes;

(12) der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem myndighederne og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer;

(13) i direktiv 85/611/EØF bør der for myndigheder, der har til opgave at godkende og føre tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, indføres samme regler om tavshedspligt og samme muligheder for udveksling af oplysninger som dem, der gælder for myndigheder, der har til opgave at godkende og føre tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber;

(14) ved dette direktiv forestages den i direktiv 93/22/EØF omhandlede samordning af samtlige bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem myndigheder for hele den finansielle sektor;

(15) med henblik på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder og beskytte disse virksomheders kunder bør det fastsættes, at en revisor i de i direktivet omhandlede tilfælde har pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis han under udførelsen af sit hverv får kendskab til forhold, som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i en finansiel virksomhed;

▼B

(16) i betragtning af det tilstræbte mål bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med en finansiel virksomhed, konstaterer sådanne forhold;

(17) revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om visse forhold og beslutninger i en finansiel virksomhed, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiel virksomhed, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, hvorpå de skal udøve deres hverv i virksomheden;

(18) udstedelsen af dette direktiv er det bedste middel til at nå de tilstræbte mål og især til at styrke myndighedernes beføjelser; direktivet omfatter kun det minimum, der er påkrævet for at nå disse mål og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt i dette øjemed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ordene »finansiel virksomhed« i dette direktiv ændres til

▼M1

———————

▼B

— »forsikringsselskab«, når dette direktiv ændrer direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF ►M2 ——————— ◄

— »investeringsselskab«, når dette direktiv ændrer direktiv 93/22/EØF

— »institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter«, når dette direktiv ændrer direktiv 85/611/EØF.

Artikel 2

1.

▼M1

———————

▼B

— som litra l) i artikel 1 i direktiv 92/49/EØF, og

▼M2

———————

▼B

— som nr. 15 i artikel 1 i direktiv 93/22/EØF

indsættes følgende definition:

»»snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller

b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF (*) nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.

En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse.

(*) EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).«

▼B

2. Nedenstående afsnit indsættes i slutningen

▼M1

———————

▼B

— af artikel 3, stk. 3, i direktiv 93/22/EØF

— af artikel 8, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF:

—

▼M2

———————

▼B

»Foreligger der snævre forbindelser mellem en finansiel virksomhed og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis disse forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som virksomheden har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med anvendelsen heraf.

De kompetente myndigheder kræver, at de finansielle virksomheder meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i dette stykke omhandlede betingelser stadig er opfyldt.«

Artikel 3

1. Nedenstående stykke indsættes i artikel 8 i direktiv 73/239/EØF ►M2 ——————— ◄:

»1a. Medlemsstaterne kræver, at forsikringsselskaber har hovedkontor og vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat.«

▼M1

———————

▼B

Artikel 4

1. I artikel 16 i direktiv 92/49/EØF ►M2 ——————— ◄ indsættes følgende stykke:

»5a. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af finansielle virksomheder og lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber, eller

— de uafhængige aktuarer, der fører lovpligtigt tilsyn med forsikringsselskaber, samt de organer, der fører tilsyn med disse aktuarer.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

▼B

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, organer eller personer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.«

2. I ►M1 ——————— ◄ artikel 25 i direktiv 93/22/EØF indsættes følgende stykke:

»5a. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af finansielle virksomheder og lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.«

3. I ►M1 ——————— ◄ artikel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikel 25 i direktiv 93/22/EØF ►M2 ——————— ◄ indsættes følgende stykke:

»5b. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at opdage og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Udfører de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opdagelses- eller efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, som er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde disse personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af sidste led i andet afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelser.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

▼B

Inden den 31. december 2000 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette stykke.«

4. ►M1 ——————— ◄ Artikel 25, stk. 6, i direktiv 93/22/EØF affattes således:

»6. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver:

— centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— eventuelt andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver, og er heller ikke til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

5. I artikel 16 i direktiv 92/49/EØF ►M2 ——————— ◄ indsættes følgende stykke:

»5c. Medlemsstaterne kan tillade de kompetente myndigheder at give

— centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— eventuelt andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver og kan tillade disse myndigheder eller organer at give de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

▼M1

———————

▼B

7. I direktiv 85/611/EØF erstattes artikel 50, stk. 2, 3 og 4, af følgende:

»2. Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer eller eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt. Dette indebærer, at fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til nogen anden person eller myndighed undtagen i summarisk eller sammenfattende form, således at de enkelte investeringsinstitutter samt administrationsselskaber og depositarer, i det følgende benævnt selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, bliver erklæret konkurs eller træder i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde virksomheden, dog udleveres under en civil retssag.

3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller andre direktiver, der gælder for investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter. Disse oplysninger er underlagt den i stk. 2 omhandlede tavshedspligt.

4. Medlemsstaterne kan kun indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der således meddeles, mindst er underlagt samme tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

▼B

5. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 2 eller 3 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv

— til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsinstitut eller som et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, er opfyldt, og til at lette tilsynet med den udøvede virksomhed, den administrative og regnskabsmæssige praksis samt den interne kontrol, eller

— til at pålægge sanktioner, eller

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 51, stk. 2.

6. Stk. 2 og 5 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger

a) inden for samme medlemsstat, hvis der findes flere kompetente myndigheder, eller

b) såvel inden for samme medlemsstat som medlemsstaterne imellem, mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikringsselskaber og andre finansieringsinstitutter, samt de myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder

— de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved disse aktiviteter, og lignende procedurer

— de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, og er heller ikke til hinder for, at de organer, der forvalter erstatningsordninger, modtager de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Disse oplysninger er underlagt den i stk. 2 omhandlede tavshedspligt.

7. Uanset bestemmelserne i stk. 2-5 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af finansielle virksomheder og lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 2 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

8. Uanset bestemmelserne i stk. 2-5 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er

▼B

ansvarlige for at opdage og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 2 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Udfører de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opdagelses- og efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, som er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælder disse personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af sidste led i andet afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelser.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

Inden den 31. december 2000 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette stykke.

9. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver, eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 5. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.

10. Denne artikel er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i stk. 2-5 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 2 omhandlede tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 3, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i dette stykke, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

11. Endvidere kan medlemsstaterne uanset stk. 2 og 5 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, samt inspektører, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn.

Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages efter stk. 3 og 6, aldrig videregives som nævnt i dette stykke, medmindre

▼B

de kompetente myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.«

Artikel 5

Der indsættes

▼M1

▼B

— i direktiv 92/49/EØF en artikel 16a

▼M2

▼B

— i direktiv 93/22/EØF en artikel 25a, og

— i direktiv 85/611/EØF en artikel 50a

som affattes således:

»1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum:

a) enhver person, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF (*), og som i en finansiel virksomhed udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF (**), artikel 37 i direktiv 83/349/EØF, eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF, eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan

   — udgøre en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt omhandler udøvelsen af finansielle virksomheders aktiviteter, eller

   — skade den finansielle virksomheds fortsatte drift, eller

   — medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold

b) samme pligt gælder for en sådan person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i litra a), der udføres i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med den finansielle virksomhed, i hvilken vedkommende udfører ovennævnte hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

(*) EFT nr. L 126 af 12. 5. 1984, s. 20.

(**) EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).«

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. juli 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

▼B

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.